

**ДИСКУСІЙНІ АСПЕКТИ ПРЕД'ЯВЛЕННЯ ПОЗИВАЧЕМ
МАТЕРІАЛЬНО-ПРАВОВИХ ВИМОГ ПРО ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ
У ПРОВАДЖЕННІ У СПРАВАХ ЩОДО ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ, ДІЙ
АБО БЕЗДІЯЛЬНОСТІ ВИБОРЧИХ КОМІСІЙ ТА КОМІСІЙ З
РЕФЕРЕНДУМУ**

Як прямо слідує із приписів частини 1 статті 1 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України, Кодекс) останній, крім іншого, визначає юрисдикцію та повноваження адміністративних судів щодо розгляду адміністративних справ. У контексті вимог пункту 1 частини 1 статті 3 КАС України справа адміністративної юрисдикції – переданий на вирішення адміністративного суду *публічно-правовий спір*, у якому хоча б однією зі сторін є суб'єкт владних повноважень. Хоча у Кодексі законодавцем і не наведено безпосереднього визначення поняття публічно-правового спору, однак при цьому у частині 2 статті 17 КАС України регламентовано систему публічно-правових відносин, на котрі поширюється юрисдикція адміністративних судів та з котрих такі спори можуть впливати. У аспекті порушеної до розгляду проблематики виникає цілком закономірне питання: «Чи охоплюються публічно-правовими спорами і спори щодо відшкодування шкоди, заподіяної неправомірними рішеннями, діями або бездіяльністю суб'єкта владних повноважень?». Надаючи відповідь на сформульоване запитання, зауважимо на наступному. Виходячи з частини 2 статті 21 КАС України вимоги про відшкодування шкоди, заподіяної протиправними рішеннями, діями чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень або іншим порушенням прав, свобод та інтересів суб'єктів публічно-правових відносин, розглядаються адміністративним судом, якщо вони заявлені в одному провадженні з вимогою вирішити публічно-правовий спір. Інакше такі вимоги вирішуються судами в порядку цивільного або господарського судочинства. Детально синтезуючи вищенаведені положення Кодексу, можна цілком аргументовано констатувати, що такі спори не є публічно-правовими, хоча (крім випадків прямо встановлених КАС України) можуть вирішуватись адміністративними судами і у порядку адміністративного судочинства (однак, якщо вимоги про відшкодування шкоди заявлено позивачем одночасно із вимогами про вирішення публічно-правового спору). Указане прямо свідчить про те, що законодавець, встановивши альтернативність підвідомчості матеріально-правових вимог позивача про відшкодування шкоди, заподіяної неправомірними рішеннями, діями або бездіяльністю суб'єкта владних повноважень (з урахування